

1894-10-27

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Mentioned people:

Edvard Brandes

Erik Henriksen

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

D. 27-X [?]-94.

Kjære Ven!

Altsaa, jeg mener:

Hverken Deres Ære eller Deres Prestige har lidt noget ved den omtalte Linie af Dr. E.B., og hvis De derfor stadigt har Lyst til at beskjæftige Dem ved "Politiken", bør De intet gjøre ved denne Sag.

Er De derimod kjed af Journalistiken specielt ved "Politiken", bør De trække Dem tilbage med en høflig, kort, men kategorisk Erklæring, ikke som foreslaaet med en Forespørgsel; thi det vil være den letteste Sag for Dr. E.B. at give et Svar, som De er nødt til at tage imod, hvis han ikke i Øjeblikket ønsker at give Slip paa Dem.

Hvis De har Lyst til at vælge dette sidste Alternativ, har jeg bestemt mig til ikke at ville udøve noget Tryk paa Dem for at faa Dem til at blive.

Naturligvis er det et stort Tab for os, De-

[2]

res Venner, Deres Parti som for den Sag vi kjæmper for i det Øjeblik, De gaar; det er jo dernæst et Tab for Dem selv. De besidder i Øjeblikket paa Deres Omraade en betydelig Magtstilling, og Deres Stilling ved "Politiken" er i Øjeblikket — saavidt jeg kjender Presseforhold — i ingen Maade saadan, at De har Grund til beklage Dem. — de indtager jo næsten en Særstilling — saa uindskrænket, som De hersker. —

Det økonomiske Tab kan De naturligvis paa andre Maader gjenvinde, men Magtstillingen er tabt med "Politiken". Hvor uvurderligt er ikke det til enhver given Tid at have et Organ til sin Raadighed, et Organ man fuldstændig kan herske over?

Naar jeg dog ikke vil opfordre Dem til imod eget Ønske, at fortsætte, er Aarsagen den,

at jeg mener, at det vanemæssige ved at være fast Medarbejder ved et bestemt Blad skal trætte Dem i Længden.

De har sikkert med Grund beklaget Dem over, at De for 3die og 4de Gang skulde skrive om de samme 20 Maleres samme Malerier i samme Form — men i Længden kan De ikke blive ved

[3]

dermed; og hvad der i Politiken indløber fra Deres Pen udover Malerianmeldelser er jo dog ikke store Sager — som Regel.

Jeg kunde derfor altsaa tænke mig, at De maaske kunde have godt af en Tid at trække Dem ud af Deres nuværende Virksomhed for at vende tilbage dertil igjen engang[,] ladet med ny Kamplyst og gammel opsparet Har-me. —

—

Jeg blev noget betænkelig igaar ved at give Dem dette Svar, da Erik Henriksen udtalte at han ansaa en Bortgang fra "Politiken" nu for at være definitiv. Han mente, at De i Øjeblikket ved Politiken indtog et Mellemstandpunkt, et mæglende Standpunkt og at i det Øjeblik, De gik, vilde De og Politiken fjerne dem mere og mere fra hinanden for ikke mere at mødes; — han mente, mente at De ved Politiken havde en Mission som et Bindemiddel imellem kjæmpende Retninger meget ud over Deres egentlige Arbejdsfelt. Men i disse Forhold er jeg ikke inde og kan altsaa ikke udtale mig om Dem dem. E. H. har vist selv i denne

[4]

Anledning søgt Dem.

Et mener jeg kun, at en Kraft som Deres er der altid Brug for, naar den igjen melder sig til Tjeneste; De gaar derfor ikke ud af Sagaen, fordi De forlader Politiken. Og at De efter en Tids Otium skulde blive

træt af at gaa paa Krigssti, vil jeg dog
ikke haabe om Dem. — thi i saa
Fald havde jeg ikke skrevet, som jeg har — .
Deres hengivne
Johan Rohde

S. 27-~~W~~ - 94.

Kjære Ven?

Altså, jeg mener:

Hvornår De end ikke De som Prestegj. har
lidt noget ved den endelige Linie af Dr. L.B.,
og hvis De dog stadig har lyst til at
påbegynde Dem ved "Politiken", bør De intet
gøre ved denne Sag.

Er De derimod Ejet af Journalistiken splei-
et ved "Politiken", bør De bryde Dem ikke
og med en klog, kold, men kategorisk Er-
klæring, ikke som foreslås med en fore-
spørgsel, thi det vil være den letteste Sag
for Dr. L.B. at give et Svare, som De er
nødt til at tage imod, hvis han ikke i fj-
erthuset ønsker at give Slips paa Dem.

Hvis De har lyst til at vælge Dette sidste
Alternativ, har jeg bestemt mig til ikke at ville
indvise noget Tryk paa Dem for et par Dage
til at min.

Naturligvis er det et stort Tab for os, De

no Væner, Dens Parti som for den Sag i
Grænser for i det Øjeblik, De gaar; det er jo
denest et Tab for Dem selv. De besidder i
Øjeblikket paa Dens Omraad en betydelig Magt-
stilling, og Dens Stilling ved "Politiken" er i Øjeblik-
ket — saavidt jeg kjendes Bessejerskab — i ingen
Maade saadan, at De har Grund til at beklage
Dem — De indtager jo næsten en Førstilling — som
jenskrævet, som De ønsker. —

Det økonomiske Tab kan De naturligvis paa an-
den Maade gjenvinde, men Magtstillingen er tabt
mod "Politiken". Hvor tvivlsomt er ikke det til
enhver given Tid at have et Organ til sin Ræd-
slekt, et Organ man fuldstændig kan herke over?

Naar jeg dog ikke vil opfordre Dem til imod
egne Ønske, at fortsætte, og Aarsagen den,
at jeg mener, at intet mindre de aandelige Kræfter
som meget i Spænding som Forandring, og jeg
hrygter for, at det vanemæssige vil at være fast
Medarbejder ved et bestemt Blad skal trætte Dem
i Længden.

De har tilladt mig Grundt beklage Dem over,
at de for 3de og 4de Gang skulde skrive om de
samme 20 Malers samme Malerier i samme
Form — men i Længden kan de ikke blive ved

demid; og hvad de: Politiken indtår for
den Den store Malerianmeldelse og jo og
ikke store Tager - som Regel.

Jeg kunde af de for altsaa tænke mig, at
de maade lide kan godt af en Tid at
brække Dem ind af den nuværende Væsen
hed for at være tillige ^{deres} egen engang ladet
med my Kamplyst og gammel opspændt Har-
me. —

Jeg blev meget betænkelig igennem ved at give
Dem dette Brev, da Erik Hennrichsen indstillede
at han ønskede en Postgang for "Politiken"
nu for at være definitiv. Han mente,
at de: Gjældende til Politiken indlydende at
medlemskantspunkt, at nægter Standpunkt.
og at i det Gjældende, de gik, vilde de og
Politiken fjern ~~den~~ men og men for hin anden
for ikke men at mødes; - han mente, ~~at~~
~~men~~ at de til Politiken havde en Mis-
sion som at Prædication imellem gjængende
Retninger meget ud over den egentlige Arbejds-
felt. Men: disse Forhold er jo ikke
indtægter og kan altsaa ikke indtæke mig om
den. E. H. har vist selv i den

Afslutning sigt Dem.

Et mæner jeg kun, at en Kong som Dem
er der altid Bøig for, naar den ejen melder
sig til Tjeneste; De gaar dog ikke ad
og Sagen, fordi De forlader Politiken.
Og at De efter en Tids Othum skulde blive
høst af et par paa Krigste, vil jeg dog
ikke tænke om Dem. — Thi i saa
Fald kendt jeg ikke Svært, som jeg var.

Der hengim

Waldemar